

кандидат філологічних наук,
науковий співробітник
Міжнародного інституту освіти,
культури та зв'язків із діаспорою
Національного університету
«Львівська політехніка»

СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ УРОКУ НА ТЕМУ «РОБОТА» З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Інтеграція України впродовж останніх десятиліть у світовий простір, з одного боку, та зацікавлення світової спільноти українськими науковими, освітніми, культурними та іншими здобутками – з іншого, активізували іноземних громадян до вивчення української мови. Це, своєю чергою, спонукає лінгводидактів до пошуку нових шляхів удосконалення процесу викладання української мови як іноземної (УМІ). Провідне місце серед традиційних і нових форм організації заняття з мовою належить уроку [3, с. 3].

Питання технології уроку УМІ, використання нових методик викладання дисципліни, залучення до навчального процесу рольових та лінгвістичних ігор, медіа-ресурсів тощо неодноразово привертали увагу науковців і педагогів. Їх різноспектно розкрито в працях Л. Паламар [5], О. Палінської [6], І. Кочан [2], О. Антонів [1], В. Маковської [4], М. Шевченко [2] та ін. Однак у сучасній лінгводидактиці маємо ще недостатньо праць прикладного спрямування, в яких подано комплексні розробки уроків з УМІ.

Мета статті – запропонувати проект уроку з УМІ, що охоплює різні взаємопов'язані види мовленнєвої діяльності.

Навчальний матеріал уроку відібраний і підготовлений відповідно до «Стандартизованих вимог до рівнів владіння українською мовою як іноземною А1–С2» (укладачі: Олена Синчак, Данута Мазурик, Галина Бойко, Олександра Антонів), схвалених рішенням колегії Міністерства освіти і науки України (протокол від 22.05.2018 № 5/1-7), і розрахований на студентів, які опановують УМІ на рівні В₂.

Завдання апробовано на заняттях зі студентами XI Міжнародної літньої школи україністики «Крок до України», організованої та проведеної Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка». Обсяг уроку розрахований на чотири академічні години. Засвоєння матеріалу зробить можливим спілкування студентів у межах тематичної групи «Робота».

Змістове наповнення розроблено із урахуванням необхідності формування не лише мовленнєвої та мовної, а й соціокультурної компетентності студентів, які вивчають УМІ. Структурно урок складається з таких навчальних етапів: актуалізація опорних знань і вмінь, засвоєння знань, формування вмінь і навичок, корекція, підсумки. На цих етапах студенти займаються різними видами мовленнєвої діяльності.

На першому етапі (актуалізація опорних знань і вмінь) необхідно створити навчально-мовленнєву ситуацію, що допоможе студентам пригадати відому для них лексику та фрази в межах теми «Робота». Доцільно запропонувати їм розглянути зображення представників різних професій, зокрема й тих, які стануть популярними в майбутньому (сіті-фермера, кібердівірника та ін.), і відповісти на питання: *Представників яких професій зображені на малюнках (світинах)? Хто ви за фахом чи ким будете працювати? Як прийшла ідея обрати саме таку професію?*

Наступний етап – читання тексту.

У лабірінті професій

Жодна людина не може чітко відповісти на питання: «Скільки професій є на нашій планеті». Світ професій дуже мінливий. Одні з них виникають зі створенням нових галузей діяльності. Інші зникають внаслідок змін у технологіях, організації праці чи управління. У Національному класифікаторі професій України їх зазначено понад 8000, Міжнародна стандартна класифікація подає 5113 професій та спеціальностей. Які з них найбільш поширені? Які популярні? А які дуже затребувані сьогодні?

Кожен із нас щось любить робити більше, щось – менше, а ще щось ми відмовляємося робити взагалі. Комусь до вподоби ремонтувати техніку, а комусь більше подобається спілкуватися з людьми. Одних цікавить логіка алгоритмів, інші прагнуть відтворити на полотні чи папері, у слові чи музиці образи, які їх оточують, щоб зберегти це для нащадків.

Академік Євген Клімов поділив відомі людству професії на п'ять типів. Учений зважав на те, із чим має справу людина: природою, технікою, знаковою системою, іншими людьми чи художніми образами. До групи «людина-природа» він відніс такі професії, як: біолог, ветеринар, агроном, садівник, пасічник, лісник, геолог, океанолог та ін. До переліку «людина-техніка» потрапили спеціальності: інженер, машиніст, водій, кранівник, слюсар, зварник, електромонтажник, оператор, радіомеханік, столяр, будівельник, спеціаліст із телекомунікацій, складальник комп’ютерів і ін.

Професії, які вимагають роботи з іншими людьми, – це лікар, вчитель, вихователь, психолог, бібліотекар, юрист, поліцейський, журналіст, екскурсовод, диктор, диригент, менеджер, адміністратор, рекламний агент, пе-rukar, візажист, офіцант, продавець, касир тощо. Зі знаковими системами, тобто схемами, цифрами, умовними знаками, формулами, словами, цифрами, кодами, таблицями працюють програміст, статист, бухгалтер, економіст, перекладач, секретар-друкарка, топограф. А художні образи, мистецькі, музичні та літературні твори створюють ювелір, фотограф, актор, письменник, музикант, художник, архітектор, скульптор, різьляр, дизайнер.

- ІТ: веб-дизайнер, системний адміністратор.
- Творчість: ландшафтний дизайнер, фітодизайнер, флорист ін.
- Менеджмент, логістика: менеджер з продажу, торговий представник, логіст ін.
- Медицина: медсестра, сестра-доглядальниця.

Увага!

У різних населених пунктах і районах списки відрізняються, зважаючи на особливості місцевого ринку праці та можливості навчальних закладів. Тому точний перелік вам нададуть тільки у вашому центрі зайнятості.

Тривалість курсів – від 1 до 6 місяців. Крім того, є черги в популярні групи підготовки. Першими зараховують претендентів таких категорій:

- особи з інвалідністю;
- безробітні, які перебувають на обліку в центрі зайнятості понад 6 місяців;
- люди, звільнені з роботи;
- звільнені військовослужбовці та їхні дружини;
- громадяни, які шукають перше місце праці, а також не мають професії.

Поспішайте! Радо допоможемо кожному!

Наступний етап – аудіювання. Пропонуємо студентам прослухати текст про давні професії.

Професії Львова, які стали історією

Плинність часу – явище неминуче, навіть для такого старовинного міста, як Львів. Разом із технічним прогресом тут виникають нові професії, які витісняють чи замінюють давніші.

У Львові досі працюють сажотруси, але їх залишилося мало. Із винаходом електрики зникла потреба в роботі ліхтарника і мірошника, листоношу нині часто замінює електронна пошта, а водовоза – водогони.

У місті Лева вже не майструють капелюшків, не виготовляють воску, не чистять взуття на кожному розі та й мандрівні музики вже не ті...

Ілько Лемко, відомий дослідник історії міста, письменник та публіцист, вважає, що у Львові не можна говорити про повне зникнення певних професій. Із плином часу вони трансформувалися чи змінили називу. Ось тепер у Львові є начальник обласної поліції, а колись його називали інстигатором. Назва змінилася, проте функції він виконує ті самі.

Якщо поринути в історію, можна простежити, як змінювалося місто, а разом із ним і сфери діяльності львів'ян. Так, колись у самому центрі міста протікала річка Полтва, на якій працювали люди. На цій річці стояло 20 водяних млинів, де мірошники виготовляли борошно. Робота мірошника була дуже поважною та прибутковою.

Серед професій, які відійшли в минуле, є й ліхтарник. Раніше, як розповідає Ілько Лемко, місто освітлювали сальні світильники. Вони були дуже незручні, розбризкували жир, що потрапляв ліхтарникам на одяг. У 1858 році у Львові вперше в Україні запровадили газове освітлення вулиць. Це стало справжньою революцією. Ліхтарник із жердиною ходив вулицями, відкривав віконечка ліхтарів, відкручував вентиль, звідки виходив газ, – і ліхтар спалахував світлом. Останні газові ліхтарі у Львові запалювали на площі Ринок на початку 60-х років ХХ ст., потім їх замінили на електричні.

У «зоні ризику» сьогодні є професія водовоза. Раніше вони забезпечували водою львів'ян, хоча й водогони у місті теж були. Звісно, не можна говорити, що ця професія нині зникла, адже по Львову досі їздять фургончики, якими доставляють питну воду.

Але місця переважно користуються тою, що тече з крана. Згадка ж про перший львівський водогін сягає 1407 року. Наприкінці 90-х років ХХ ст. під час розкопок у місті знайшли водогін, що безперервно працював 600 років.

Історик і львовознавець Ігор Лильо стверджує, що раніше у Львові мало не на кожному кроці за символічну плату можна було почистити взуття. Тепер цю справу в місті намагається відновити один чоловік, якого інколи можна побачити на вулиці Галицькій.

Також у Львові колись була надзвичайно цікава школа капелошників та майстерня капелюхів на пл. Ринок. Тепер же в місті продають привезені головні убори.

Немає в сучасному місті Лева й шорників – ремісників, які виготовляли все для запрягання коней. Зникла й потреба у фахівцях, які раніше займалися ремонтом карет – немає що ремонтувати.

Відійшла в минуле професія точильника ножів. Колись вони стояли просто на вулицях, і люди ходили до них, щоб заточити свої ножі, тепер для цього є різні пристосування.

Серед фахів, які зникли, є й мандрівні музиканти, адже змінилася суть цього заняття. Сучасні артисти, звичайно, їздять із концертами Україною та закордонням, але мандрівними музикантами їх вже не назвеш, це вже інша індустрія.

Був раніше у Львові, як згадує Ігор Лильо, і цікавий цех, який називався «блільня». Він тримав монополію на вибілювання тканини.

Також була ще одна професія, яка зараз не має ремісничого характеру. Йдеться про виробників і продавців воску. Виробництво воску контролювало місто. На нього ставили спеціальну печатку, а за спробу підробити карали смертною карою! Тоді віск підробляли, досипаючи мелений горох. Цей цех зник, коли у Львові з'явилися електрика і газ. Свічки залишилися, але стали переважно елементами декору.

Нині на межі зникнення ще одна типова львівська професія – сажотрус. Їх тепер у місті катастрофічно мало. «Я знайомий із двома сажотрусами, можу сказати, що вони дуже непогано заробляють, як на львівські

та й українські умови. Львів – старе місто, для сажотрусів тут є робота. Часом ці люди не встигають бігати від одного об'єкта до іншого. Молодь у сажотруси не йде, а дарма, доброго сажотруса нині важко знайти. У Львові їх менше ніж десять», – ділиться думками львовознавець Ігор Лильо.

Однією з найшанованіших у древньому місті була професія ката. Такий статус ці фахівці мали через специфіку роботи. Вона вимагала відповідної психологічної стійкості та фізичних навичок. Окрім цього, львівський кат був ще й головним санітаром міста: відповідав за чистоту вулиць, роботу двірників, відведення нечистот. Сьогодні обов'язки ката передняли представники пенітенціарної служби, які здійснюють вирок суду. Правда, тепер злочинцям не відрубують руку чи вухо, а тримають під вартою.

<http://www.lvivpost.net/lvivnews/n/22718>

<http://photo-lviv.in.ua/de-u-lvovi-meshkav-kat/>

Щоб перевірити, чи зрозуміли студенти зміст прослуханого, пропонуємо їм виконати наступні завдання:

Завдання 4. Знайдіть і закресліть слова, які ви почули в тексті. Виконавши завдання правильно, дізнаєтесь називу ще однієї професії, що поступово віходить у минуле.

КАПЕЛЮШНИКЛЬВОВОЗНАВЕЦЬКАТ
САЖОТРУСЛІХТАРНИКВОДОВОЗЦЕХ
ДОСЛІДНИКРЕМІСНИКПИСЬМЕННИК
ШОРНИКСУДМУЗИКАНТПРОДАВЕЦЬ
ТЕЛЕФОНІСТКАМІРОШНИКСАНІТАР
ІСТОРИКДВІРНИКБІЛЛЬЯПОЛТВА

Завдання 5. Відновіть речення.

У Львові досі працюють сажотруси,	листоношу нині часто замінює електронна пошта, а водовоза – водогони
Також у Львові колись була надзвичайно цікава школа капелюшників	і ліхтар спалахував світлом
Серед фахів, які зникли, є й мандрівні музиканти	ремісників, які виготовляли все для запрягання коней
Із винаходом електрики зникла потреба в роботі ліхтарника і мірошника	відповідав за чистоту вулиць, роботу двірників, відведення нечистот
Виробництво воску контролювало місто: на нього ставили спеціальну печатку,	та майстерня капелохів на пл. Ринок
Окрім цього, львівський кат був ще й головним санітаром міста:	а за спробу підробити – карали смертною карою!
Ліхтарник із жердиною ходив вулицями, відкривав віконечка ліхтарів, відкручував вентиль, звідки виходив газ, –	адже змінилася суть цього заняття
Немас у сучасному місті Лева й шорників –	але їх залишилося мало

На етапі говоріння пропонуємо студентам попрацювати в парах: взяти / дати інтерв'ю про один зі своїх робочих днів.

І на завершення даємо письмове завдання (може бути як домашнє): створити рекламну листівку послуг або продукції власної фірми (громадської організації чи под.).

Отже, запропонований проект уроку є прикладом поєднання в одне ціле взаємопов'язаних видів мовленнєвої діяльності (читання, письма, слухання, говоріння) та може служити макетом для методичних розробок інших, актуальних для опанування УМІ тем. Перспективними та необхідними для подальшого застосування в навчальному процесі вважаємо проекти уроків на теми: «Риси характеру, звички і прагнення», «Культурне дозвілля та відпочинок», «Традиції, звичаї, свята» та ін.

Література:

1. Антонів О. Метод проектів як один із способів активізації вивчення української мови в іншомовній аудиторії. Теорія і практика викладання української мови як іноземної. 2011. Вип. 6. С. 272–276.
2. Кочан І. Нові освітні технології у викладанні української мови як іноземної. Українська мова у світі: зб. матеріалів III міжнар. наук.-практ. конф. 6–7 листопада 2014 р. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. С. 49–60.
3. Кучеренко І.А. Теоретичні і методичні засади сучасного уроку української мови в основній школі: автореф. дис. ... докт. пед. наук: 13.00.02. Херсон, 2015. 44 с.
4. Маковська В. Урок із субтитрами: невикористаний ресурс у практиці викладання української мови як іноземної. Українська мова у світі: зб. матеріалів II міжнар. наук.-практ. конференції, 8–9 листопада 2012 р. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2012. С. 126–131.
5. Паламар Л.М. Інтегровані заняття з української мови як іноземної. Теорія і практика викладання української мови як іноземної. 2006. Вип.1. С. 53–55.

6. Палінська О. Урок української: принципи оптимізації роботи на занятті з українською мовою як іноземної. Теорія і практика викладання української мови як іноземної. 2009. Вип. 4. С. 51–58.
7. Шевченко М. Взаємопов'язане навчання видів мовленнєвої діяльності у практичному курсі української мови як іноземної: проект уроку. Українська мова у світі: зб. матеріалів IV міжнар. наук.-практ. конференції, 9–10 листопада 2016 р. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2016. С. 304–309.

Анотація

О. ГОРДА. СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ УРОКУ НА ТЕМУ «РОБОТА» З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

У статті подано проект уроку з української мови як іноземної. Розробка присвячена темі «Робота». У ній комплексно поєднано завдання, спрямовані на розвиток взаємопов'язаних видів мовленнєвої діяльності: читання, письма, слухання, говоріння. Проект розрахований на студентів, які опановують мову на рівні B₂.

Ключові слова: українська мова як іноземна, проект уроку, структура уроку, зміст уроку, види мовленнєвої діяльності.

Аннотация

О. ГОРДА. СТРУКТУРА И СОДЕРЖАНИЕ УРОКА ПО ТЕМЕ «РАБОТА» ПО УКРАИНСКОМУ ЯЗЫКУ КАК ИНОСТРАННОМУ

В статье представлен проект урока по украинскому языку как иностранному. Разработка посвящена теме «Работа». В ней комплексно объединены задания, направленные на развитие взаимосвязанных видов речевой деятельности: чтения, письма, слушания, говорения. Проект рассчитан на студентов, осваивающих язык на уровне B₂.

Ключевые слова: украинский язык как иностранный, проект урока, структура урока, содержание урока, виды речевой деятельности.

Summary

O. HORDA. STRUCTURE AND CONTENT OF THE LESSON ON THE TOPIC “WORK” IN UKRAINIAN AS A FOREIGN LANGUAGE

The article offers a project of a lesson in Ukrainian as a foreign language. The project is devoted to the topic “Work”. It integrates tasks aimed at the development of interrelated types of speech activity (reading, writing, listening, speaking). The project is relevant for students who are mastering the language at B₂ level.

Key words: Ukrainian as a foreign language, a project of a lesson, language structure, lesson content, types of speech activity.